

עֲזְרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ

זִהָר חֶק לְיִשְׂרָאֵל

מִנְקֵד

דַּף הַיּוֹמִי

פְּרֻשֵׁת תְּצִוָּה

מֵהַתְּנָא הָאֱלֹמִי

רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקִּדְשׁ
עִם פְּרוּשׁ קַל וְנִחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחַלֵּק לְפִי הַפְּרָשִׁיּוֹת יוֹם בְּיוֹמוֹ

בְּדַקוֹת סְפוּרוֹת בְּלִבְר תְּצִוָּה לְהִיּוֹת בֶּן
עוֹלָם הַבָּא

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעֵל הַזִּהָר הָעוֹלָמִי"

חֲדָשׁ תַּמּוּז תש"ע לפ"ק

עִיה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תּוֹכֵב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת האריז"ל ללמוד זוהר "חק לישראל" דבר יום ביומו
כפי שנדפס בספר "חק לישראל"
בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא
בלימוד הזוהר נביא את המשיח
נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וחוץ לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים בחינם בלבד

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תַּפְלָה קוֹדֶם לְמוֹד הַזֶּהָר

(קְבֵלָה מֵהָאַרְיֵז"ל)

רְבוֹךְ הָעוֹלָמִים וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים, אָב הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת. מוֹדִים
אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּקָדָה וּבְהַשְׁתַּחֲוִיָּה,
שֶׁקִּרְבַּתְנוּ לְתוֹרָתְךָ וְלַעֲבוּדָתְךָ עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ, וְנָתַתָּ לָנוּ חֵלֶק בְּסוּדוֹת
תּוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה. מָה אָנוּ, מָה חַיֵּינוּ, אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ חֶסֶד גָּדוֹל
בְּזֶה. עַל כֵּן אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ, שֶׁתִּמְחֹל, וְתִסְלַח, לְכָל
חַטָּאתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ, וְאֵל יִהְיֶה עֲזוֹנוֹתֵינוּ מִבְּדִילִים בֵּינֵינוּ לְבֵינֶיךָ.

וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּכוּוֹן לְבַבֵּינוּ
לְיִרְאָתְךָ וְאֶהְבֶּתְךָ, וְתִקְשִׁיב אֲזַנֶּיךָ לְדַבְּרֵינוּ אֵלֶּה, וְתִפְתַּח
לְבַבֵּינוּ הָעֶרְל בְּסוּדוֹת תּוֹרָתְךָ, וְיִהְיֶה לְמוֹדֵנוּ זֶה גִּחַת רוּחַ לְפָנֶי כֶּסֶף
כְּבוֹדְךָ כְּרִיחַ נִיחוּחַ. וְתִאֲצִיל עָלֵינוּ אֹזר מְקוֹר נְשַׁמְתָנוּ בְּכָל בְּחִינַתֵּינוּ,
וְשִׁיתְנוּצְצוּ נִיצוּצוֹת עֲבָדֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר עַל יָדָם גָּלִיתָ דְבָרֶיךָ אֵלֶּה
בְּעוֹלָם. וְזִכוּתָם, וְזִכוּת אֲבוֹתָם, וְזִכוּת תּוֹרָתָם, וְתִמְיִמוֹתָם, וְקִדְשָׁתָם,
יַעֲמוֹד לָנוּ לְבַל נִפְשַׁל בְּדַבְּרִים אֵלֶּה. וּבְזִכוּתָם תִּאִיר עֵינֵינוּ בְּמַה שֶׁאָנוּ
לוֹמְדִים. כְּמֵאֵמֶר נְעִים זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל "גַּל עֵינַי וְאֲבִיטָה נִפְלְאוֹת
מִתּוֹרָתְךָ". יִהְיֶה לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי. כִּי יי
יִתֵּן חֲכָמָה מִפִּי דַעַת וְתְבוּנָה:

תְּפִלָּה לְאַחַר לְמוֹד הַזֶּהָר

(יֵאמֹר בְּכֹונֶת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרָשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגַּל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ
רְצוֹנֶךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבֵת־חֶלֶה וְכוּנֵן מְקוֹדֶשְׁךָ עַל מְכוּוֹנוֹ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וּשְׁמִיחָנוּ בְּתַקּוּנוֹ. וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעִבּוֹדָתָם וּלְזוּיִים לְדוֹכָנָם לְשִׁירָם
וּלְזִמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוֹיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' לִירְאָה
וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הָרַבִּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק הַסְּפָרִים לְהַנְפִּיל
וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּיָתֵיכֶם בְּאֵלֶפֶי אֲלָפִים וְרַבּוֹא רַבּוֹת. וְכֹל הַמְּזַכֶּה אֶת
הָרַבִּים זֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים וּלְכֹל הַהִבְטָחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְדִּיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלֵילָה עַד שְׁמוּכִיחַ הַרְשָׁעִים וּמְבִיאֵם
שְׁיִשׁוּבוּ בְּתִשׁוּבָה (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, חֶלֶק א, כ:).

אֵילוֹ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדֹל הַשְּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תְּמִיד כְּמוֹ שְׂרוּדָף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קַבָּה: – קַבְט.).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוּאָה שְׁבַנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוֹת רֵאשׁ וּמַעֲט הַמָּוֶה
שְׁמֻקִימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדֵאֵי מִמְתַּנֶּת וּמִצְפָּה עַד פִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כְּשֶׁר וַיִּשָׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִימָה בְּאַהֲבָה לְכַבּוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכוּ' (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קַב הַיִּשָׁר פֶּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאֵין לָהּ דוֹרֵשׁ וְאֵין מִי שְׁיִבְקֵשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שְׁהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאֵין לָהּ רוֹדְפִים רֹדֵף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שְׁהַמִּצְוָה מְקַטְרָגַת
וְאוֹמֶרֶת כְּמִוֶּה גְרוּעָה אֲנֹכִי שְׁנַתְּעַלְמָתִי מִכָּל וְכוּ' (סֶפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

מקור המאמר בזהר פרשת תצוה דף קעט ע"ב
המשכן נבנה ברוח הקודש

וְאַתָּה תְּצוּהַ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו'. (שמות כז) וְאַתָּה
הַקָּרֵב אֵלַיךְ אֶת אֶהְרֹן אַחִיךָ וְגו'. אָמַר
רַבִּי חֵיִיא, מָאִי שְׁנָא הָכָא מְבַכָּל אַתָּר, דְּכַתִּיב
וְאַתָּה הַקָּרֵב אֵלַיךְ וְאַתָּה תְּדַבֵּר אֶל כָּל חַכְמֵי לֵב.
וְאַתָּה תְּצוּהַ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. (שמות ז) וְאַתָּה קַח לָךְ
בְּשָׂמִים רֹאשׁ מֵר דְּרֹר. אֵלָּא כֵּלָּא בְּרֹזָא עֲלָאָה
אִיהוּ, לְאַכְלָלָא שְׂכִינְתָּא בַּהֲדִיָּה.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, נְהוּרָא עֲלָאָה, וְנְהוּרָא תַתָּאָה
כְּלִיל כַּחְדָּא, אֶקְרִי וְאַתָּה. כְּמָה דְאַתְּ אָמַר
(נחמיה ט) וְאַתָּה מְחִיָּה אֶת כָּלָם. וְעַל דָּא לֹא כְּתִיב,
וְהַקָּרֵב אֶת אֶהְרֹן אַחִיךָ. וְצוֹיֵת אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.
וְדַבְּרַתְּ אֶל כָּל חַכְמֵי לֵב. בְּגִין דִּיהוּא זְמָנָא שְׂרִיא
שְׂמִשָּׂא בְּסִיְהָרָא, וְאַשְׁתַּתַּף כֵּלָּא בַּחְדָּא, לְשְׂרִיא
עַל אוּמְנוּתָא דְעוּבְדָּא. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, מֵהָכָּא,
(שמות לו) אֲשֶׁר נָתַן יי' חֲכָמָה וְתְבוּנָה בְּהֶמָּה.

רַבִּי שְׂמַעוֹן אָמַר מֵהָכָּא, וְאַתָּה תְּדַבֵּר אֶל כָּל
חַכְמֵי לֵב אֲשֶׁר מְלֵאתִיו רוּחַ חֲכָמָה. אֲשֶׁר
מְלֵאתִים מִיַּבְעֵי לִיָּהּ. אֵלָּא אֲשֶׁר מְלֵאתִיו, לְהֵהוּא

וְאַתָּה תְּצוּהַ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְגו'. וְאַתָּה הַקָּרֵב אֵלַיךְ אֶת
אֶהְרֹן אַחִיךָ וְגו' (שמות כז).
אָמַר רַבִּי חֵיִיא, מָה שׁוֹנָה
כָּאן מְבַכָּל מְקוֹם, שְׂכַתוּב
וְאַתָּה הַקָּרֵב אֵלַיךְ, וְאַתָּה
תְּדַבֵּר אֶל כָּל חַכְמֵי לֵב,
וְאַתָּה תְּצוּהַ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל,
(שמות ז) וְאַתָּה קַח לָךְ בְּשָׂמִים
רֹאשׁ מֵר דְּרֹר? אֵלָּא הַכֵּל
בְּסוּד עֲלִיּוֹן הוּא, לְכָלֵל
הַשְׂכִּינָה עִמּוּ.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, אוּר עֲלִיּוֹן
וְאוּר תַּחְתּוֹן כְּלוּלִים כְּאַחַד,
נְקָרָאִים וְאַתָּה, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר
(נחמיה ט) וְאַתָּה מְחִיָּה אֶת כָּלָם.
וְעַל כֵּן לֹא כְּתוּב וְהַקָּרֵב
אֶת אֶהְרֹן אַחִיךָ. וְצוֹיֵת אֶת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְדַבְּרַתְּ אֶל כָּל
חַכְמֵי לֵב. מִשּׁוּם שְׂבִיזְמָן
הֵהוּא מְאִירָה הַשְּׂמֵשׁ בִּירַח,
וּמְשַׁתַּתַּף הַכֵּל כְּאַחַד,
לְשֵׁרוֹת עַל אֲמָנוֹת מַעֲשֵׂה
הַמְּשֻׁכָּן. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר,
מְכָאן (שמות לו) אֲשֶׁר נָתַן ה'
חֲכָמָה וְתְבוּנָה בְּהֶמָּה.

רַבִּי שְׂמַעוֹן אָמַר, מְכָאן, וְאַתָּה תְּדַבֵּר אֶל כָּל חַכְמֵי לֵב אֲשֶׁר מְלֵאתִיו רוּחַ חֲכָמָה. אֲשֶׁר
מְלֵאתִים צָרִיךְ לוֹמַר! אֵלָּא אֲשֶׁר מְלֵאתִיו - לְלֵב הֵהוּא מְלֵאתִיו רוּחַ חֲכָמָה, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר

(ישעיה יא) וְנָחָה עָלָיו רוּחַ ה' רוּחַ חֲכָמָה וְגו'. וְעַל זֶה צָרִיךְ אֲשֶׁר מְלֹאֲתֵינוּ רוּחַ חֲכָמָה, שְׁשׂוּרָה הַשֶּׁמֶשׁ בִּירוּחַ בְּשִׁלְמוֹת שֶׁל הַכֹּל, וְעַל כֵּן נִרְשָׁמוּ הַכֹּל בְּכָל מְקוֹם. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אִם כֵּן, אֵלּוּ וְאַתָּה וְאַתָּה, אֵיךְ מִתְיַשְׁבִּים בַּפְּסוּקִים?

לְבָא, מְלֹאֲתֵינוּ רוּחַ חֲכָמָה. כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (ישעיה יא) וְנָחָה עָלָיו רוּחַ יי' רוּחַ חֲכָמָה וְגו' וְעַל דָּא אֶצְטְרִיךְ אֲשֶׁר מְלֹאֲתֵינוּ רוּחַ חֲכָמָה, דְּשִׁרְיָא שְׁמִשָּׂא בְּסִיְהָרָא בְּאֲשִׁלְמוֹתָא דְכָלָא, וְעַל דָּא אֲתִרְשִׁים כְּלָא בְּכָל אַתְרָא. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אִי הָכִי הֵינִי וְאַתָּה וְאַתָּה, הֵיאֵךְ מִתְיַשְׁבֵּן בְּקִרְיָא.

אָמַר לוֹ, כָּלֵם מִתְיַשְׁבִּים הֵם. וְאַתָּה הַקָּרֵב אֵלֶיךָ - לִיחַד עֲמוֹ וְלִקְרֵב אֶצְלוֹ סוּד הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ כְּמוֹ שְׁצָרִיךְ. וְאַתָּה תְּדַבֵּר אֶל כָּל חֲכָמֵי לֵב - לְפִי שְׁכָלֵם לֹא בָאוּ לַעֲשׂוֹת מַעֲשֵׂה עַד שְׁרוּחַ הַקֹּדֶשׁ מְדַבֶּרֶת בְּתוֹכְם וְלוֹחֶשֶׁת לָהֶם בְּלַחֲשׁ, וְאִז עוֹשִׂים עֲבוֹדָתְם.

אָמַר לֵיהּ, כְּלָהוּ מִתְיַשְׁבֵּן נִינְהוּ. וְאַתָּה הַקָּרֵב אֵלֶיךָ: לִיחַדָּא בְּהִדְיָה, וְלִקְרֵבָא בְּהִדְיָה, רִוָּא דְשִׁמְא קְדִישָׁא כְּדָקָא יְאוּת. וְאַתָּה תְּדַבֵּר אֶל כָּל חֲכָמֵי לֵב: בְּגִין דְכְּלָהוּ לָא אֲתִיין לְמַעַבְדַּ עֲבִידָתָא, עַד דְרוּחַ קְדִישָׁא מְמַלְלָא בְּגוּוִיָּהוּ, וְלַחֲשׁ לוֹן בְּלַחֲשׁוֹ, וּכְדִין עֲבָדֵי עֲבִידָתָא.

ספר אור הזהר (עמוד 167)

פז) שְׁנֵי מִצְוֹת לְרַבִּינוּ יוֹנָה: אֹר עֵינֵינוּ הַתְּלוּיוֹת בְּכִלְיוֹת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ מִצְוֹת עֲשֵׂה לְהַתְּבוֹנֵן בְּגִדְלוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֵל לְבַבְךָ כִּי הוּיָה הוּא הָאֱלֹקִים וַיֵּשׁ עוֹד שְׁנֵי מִצְוֹת לְרַבִּינוּ יוֹנָה אֹר עֵינֵינוּ הַתְּלוּיוֹת בְּכִלְיוֹת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ מִצְוֹת עֲשֵׂה לְהַתְּבוֹנֵן בְּגִדְלוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֵל לְבַבְךָ כִּי הוּיָה הוּא הָאֱלֹקִים בְּשִׁמְיֵם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד וְנֶאֱמַר שְׂאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי בְּרָא אֱלֹהֵי דְהֵינּוּ לְהַתְּבוֹנֵן בְּגִדְלוֹת יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית הָאָרֶץ הָאֵצִיל בְּרָא וַיִּצַר וְעָשָׂה מְרֹאשׁ אָדָם קְדָמוֹן לְכָל הַקְּדוּמִים עַד הַסּוֹף עֵגְלוּי עֲשִׂיהָ הָאֵיךְ יֵשׁ אֱלֹפִים וְרִבּוּא רַבּוּת עוֹלָמוֹת וְכָל עֲלָמִין קָמִיהָ כְּהָאֵי חִירְגָא דְיוֹמָא דְלֹא שְׁמִיהָ חֲשִׁיבִין וְהָאֵיךְ כָּל הָעוֹלָמוֹת תְּלוּין בְּשִׁמּוֹ הַגָּדוֹל הוּיָה כָּל הַנִּקְרָא בְּשִׁמִּי וְלְכַבּוּדֵי בְּרֵאשִׁיתוֹ יִצְרָתוֹ אַף עֲשִׂיתוֹ כְּפֹא כְּבוֹדוֹ הָאֵיךְ הוּא עוֹמֵד רַגְלֵי רֵאשׁוֹן שְׁנֵי שְׁלִישֵׁי רְבִיעֵי כְּמָה הוּא מְשַׁתְּמֵשׁ חֲשִׁמְלֵי הָאֵיךְ הוּא עוֹמֵד וּבְכַמָּה פָּנִים הוּא מִתְהַפֵּךְ בְּשַׁעֲרָה אַחַת הַבְּנִיק הָאֵיךְ הוּא עוֹמֵד כְּרוּב הָאֵיךְ הוּא עוֹמֵד מִצְפָּרְנֵי וְעַד קְדָקְדֵי הָאֵיךְ אֵנִי עוֹמֵד כְּמָה שְׁעוֹר בְּפֶת יְדֵי וְכַמָּה שְׁעוֹר אֶצְבְּעוֹת רַגְלֵי וְכִי לֹא זֶה הַדְּרִי זֶה הַדְּרִי זֶה הַדְּרִי יַפְּוִי שְׁבִנֵי אָדָם מְכִירִים כְּבוֹדֵי מָה רַבּוּ מַעֲשִׂיָה הוּיָה וְעַקֵּר מִצְוָה זֹאת לְחַקֵּר וְלִלְמַד בְּדַבְּרֵי מִרְן אֱלֹקֵי וּבְדַבְּרֵי הַזֶּהָר וּבִין מַעֲמַד וּמַצֵּב כָּל הָעוֹלָמוֹת. (אוֹצֵר הַחַיִּים קְאֻמְאָרְנָא שְׁמוֹת דְּרַף נו עֲמוּד ג')

אֶקְדִים טַעַם לְשַׁבַּח לְמָה קָרָא הַרְשָׁב"י זְכוּרֵנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא לְחַבּוֹר זֶה תְּקוּנִים. בְּשִׁלְמָא לְסַפֵּר הַזֶּהָר מִצִּינוּ טַעַמוֹ מִפְּרֵשׁ בְּרַעֲיָא מְהִימְנָא פְּרֵשֶׁת נִשְׂאָא שְׂאֵמֵר רַעֲיָא מְהִימְנָא לְהַרְשָׁב"י הָאֵי חַבּוּרָא דִּילָךְ דְּאִיהוּ סַפֵּר הַזֶּהָר מִן זוֹהָרָא דְאִימָא עֲלָאָה תְּשׁוּבָה וּבְגִין דְעִתִּידִין יִשְׂרָאֵל לְמַטְעַם מְאִילְנָא דְחַיֵּי, דְּבִינָה אִיהִי אִילְנָא דְחַיֵּי, דְּאִיהוּ סַפֵּר הַזֶּהָר, יִפְקוּן בֵּיהּ מְגֻלוֹתָא בְּרַחֲמֵי. פְּרוּשׁ, כִּי בִינָה הִיא חֲרוֹת וּבֵיהּ נִפְקוּ יִשְׂרָאֵל מִמְּצָרִים וּנְקִרָאֵת אִילְנָא דְחַיֵּי וּבְעַסְקָם בּוֹהֵר שְׁהוּא גַם כֵּן אִילְנָא דְחַיֵּי, שְׁעַל כֵּן נִקְרָא הַחַבּוּר עַל שֵׁם זֶהָר דְּבִינָה דְּבֵיהּ נִפְקוּן עֲבָדִין לְחִירוֹ גַם הֵם יִפְקוּן לְחִירוֹ מְגֻלוֹתָא.

מקור המאמר בזהר פרשת תצווה דף קפא ע"א-ב
העובד כראוי זוכה לתקן ולייחד

וְאַתָּה הַקָּרֵב אֵלַיךָ וְגו' (שמות כח). אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, לֹא שִׁמְשׁ מִשֶּׁה (הַשְּׁמֶשׁ) (שֶׁהוּא שְׁמֶשׁ) בְּלִבָּנָה עַד שֶׁנִּכְלָל בְּכָל הַצְּדָדִים בְּסוּד אוֹת ו', כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוּ. בֵּא וּרְאֵה מֵה כְּתוּב, מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכַהֵנוּ לִי. לְכַהֵן לִי לֹא נֶאֱמַר, אֱלֹה לְכַהֵנוּ לִי, לְשִׁמוּשׁ שְׁלוֹ, לְשִׁמוּשׁ שֶׁל אוֹת זוֹ, לְשִׁמוּשׁ שְׁלוֹ וְדַאי. זוֹ אוֹת ה', לְהַעֲלוֹת וּלְשִׁמְשׁ ו' בְּה', לְהִיּוֹת הַכֹּל אֶחָד. אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּכְנָסוּ וַיֵּצְאוּ וַיִּדְעִים בְּסוּד הַדְּרָכִים שֶׁל הַתּוֹרָה לְלַכֵּת בְּדַרְךְ אֶמֶת.

מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. לְמָה מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל? אֱלֹה הַכֹּל לֹא נִקְרָא לְהִיּוֹת אֶחָד כְּמוֹ שֶׁצָּרִיךְ, אֱלֹה מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. שֶׁהָרִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קִיָּמִים לְמַטָּה, לְפִתּוֹחַ דְּרָכִים וּלְהָאִיר שְׁבִילִים וּלְהַדְלִיק גִּירוֹת, וּלְקָרֵב הַכֹּל מִמַּטָּה

לְמַעַלָּה לְהִיּוֹת הַכֹּל אֶחָד, וּמִפְּנֵי כֶּךָ כְּתוּב (דְּבָרִים ז) וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּה' וְגו'.

וְאַתָּה הַקָּרֵב אֵלַיךָ וְגו'. (שמות כח) אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, לֹא שִׁמְשׁ מִשֶּׁה (נ"א שְׁמֶשׁא) (נ"א דְּאִיהוּ שְׁמֶשׁא) בְּסִיְהָרָא, עַד דְּאַתְּכְּלִיל בְּכָל סְטָרִין בְּרוּזָא דו', כְּמָה דְּאוּקִימָנָא. תָּא חַזִּי, מַה כְּתִיב, מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכַהֵנוּ לִי. לְכַהֵן לִי לֹא כְּתִיב, אֱלֹה לְכַהֵנוּ לִי, לְשִׁמוּשׁא דִּילִיהּ, לְשִׁמוּשׁא דְּאַתְּ דָּא, לְשִׁמוּשׁא דִּילִיהּ וְדַאי. לִי דָּא אַתְּ ה', לְאַעֲלָא וּלְשִׁמוּשׁא ו' בְּה', לְמַהוּי כְּלָא חַד. וְכַאֲיִן אֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל, (דף קפ"א ע"ב) דְּעָא לּוּ וְנִפְקוּ, וַיִּדְעִי בְּרוּזָא דְּאַרְחוּי דְּאוּרִייתָא, לְמַהְךָ בְּאַרְחַ קְשׁוּט.

מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶמְאִי מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. אֱלֹה כְּלָא לֹא אַתְּקָרִי לְמַהוּי חַד כְּדָקָא יְאוּת, אֱלֹה מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. דְּהָא בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קִיָּמִי לְתַתָּא, לְאַפְתָּחָא אַרְחִין, וּלְאַנְהָרָא שְׁבִילִין, וּלְאַדְלָקָא בּוֹצִינִין, וּלְקָרְבָּא כְּלָא מִתַּתָּא לְעֵילָא, לְמַהוּי כְּלָא חַד, וּבְגִינִי כֶּךָ כְּתִיב (דְּבָרִים ז) וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בֵּי' וְגו'.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הַכֹּל הוּא קָרוֹב לְמִי שִׁיּוּדַע לְיַחַד הַיַּחֲוֹד וְלַעֲבֹד לְאֲדוֹנּוֹ, שֶׁהָרִי בְזִמְזוֹן שֶׁנִּמְצָא קָרְבָן כְּמוֹ שְׁצָרִיף, אִזּוֹ מִתְקָרֵב הַכֹּל כְּאַחַד, (הַדְרָגוֹת כְּלוֹן כְּאַחַת) וְהָאֲרֵת הַפְּנִיִּים נִמְצָאֵת בְּעוֹלָם בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ, וְנִכְנַע וְנִסְתַּר הַצַּד הָאֲחֵר, וְשׁוֹלֵט הַצַּד שֶׁל הַקְּדוּשָׁה בְּאוֹר וְשִׁמְחָה. וְכֹאֲשֶׁר הַקָּרְבָן לֹא נִמְצָא כְּמוֹ שְׁצָרִיף, אוֹ שֶׁהַיַּחֲוֹד לֹא הָיָה כְּמוֹ שְׁצָרִיף, אִזּוֹ הַפְּנִיִּים עֲצוּבוֹת, וְאוֹר לֹא נִמְצָא, וּמִתְכַּסֶּה הַלְּבָנָה, וְשׁוֹלֵט הַצַּד הָאֲחֵר בְּעוֹלָם (שְׁלֹא נִחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אֶלָּא מִפְּנֵי וְכוּ'), מִפְּנֵי שֶׁאִין מִי שִׁיּוּדַע לְיַחַד הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ כְּמוֹ שְׁצָרִיף.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא נִסָּה אֶת אֵיּוֹב וְלֹא בָּא עִמּוֹ בְּנִסְיוֹן כְּנִסְיוֹן שֶׁל שָׂאֵר הַצְּדִיקִים, שֶׁהָרִי לֹא כָּתוּב בּוֹ וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת אֵיּוֹב, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּאַבְרָהָם (בְּרֵאשִׁית כב) וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת אַבְרָהָם. שֶׁהוּא בְּיָדָיו הַקָּרִיב אֶת בְּנוֹ יַחֲוִדוֹ אֵלָיו. וְאֵיּוֹב לֹא נִתֵּן לוֹ וְלֹא מָסַר לוֹ כְּלוּם, וְלֹא נֶאֱמַר לוֹ. עוֹרֵר אֶת הַמִּקְטָרֵג עָלָיו מֵה

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כֹּלָּא אִיהוּ קָרִיבָה, לְמֵאן דִּידַע לְיַחַדָּא יַחֲוֹדָא, וְלִמְפְּלַח לְמֵאֲרִיָּה, דְּהָא בְּזִמְזוֹן דְּאַשְׁתַּכַּח קָרְבָּנָא כְּדָקָא יְאוּת, כְּדִין אֲתִקְרִיב כֹּלָּא כְּחֲדָא, (נ"א דְרָגִין כְּלָחוּ כְּחֲדָא) וְנִגְהִירוּ דְאַנְפִּין, אֲשֶׁתַּכַּח, בְּעֵלְמָא בְּבִי מִקְדָּשָׁא, וְאַתְּכַפֵּיא וְאַתְּכַסֵּיא סְטָרָא אַחְרָא, וְשְׁלִיט סְטָרָא דְקְדוּשָׁא בְּנִגְהִירוּ וְחִידוּ. וְכֹד קָרְבָּנָא לֹא אֲשֶׁתַּכַּח כְּדָקָא יְאוּת, אוֹ יַחֲוֹדָא לֹא הָוִי כְּדָקָא יְאוּת, כְּדִין אַנְפִּין עֲצִיבוּ. וְנִגְהִירוּ לֹא אֲשֶׁתַּכַּח, וְאַתְּכַסֵּיא סִיְהָרָא, וְשְׁלִטָא סְטָרָא אַחְרָא בְּעֵלְמָא, (נ"א דְלֹא אֲתַחְרִיב בִּי מִקְדָּשָׁא אֶלָּא בְּגִין וְכוּ') בְּגִין דְלֹא אִית מָאן דִּידַע לְיַחַדָּא שְׁמָא קְדִישָׁא, כְּדָקָא יְאוּת.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא נִסָּה לְאֵיּוֹב, וְלֹא אֶתְּא עִמּוֹה בְּנִסְיוֹנָא, כְּנִסְיוֹנָא דְשָׂאֵר צְדִיקָיָא, דְּהָא לֹא כָּתִיב בֵּיהּ וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת אֵיּוֹב, כְּמָה דְכָתִיב בְּאַבְרָהָם (בְּרֵאשִׁית כב) וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת אַבְרָהָם. דְּאִיהוּ בְּיָדָיו אַקְרִיב לְבָרִיָּהּ יַחֲוֹדָאֵי לְגַבִּיָּהּ. וְאֵיּוֹב לֹא יָהִיב לִיהּ וְלֹא מָסַר לִיהּ כְּלוּם. וְלֹא אֲתַמַּר לִיהּ, אֲבָל אֲתַמָּסַר בְּיָדָא דְמִקְטָרָנָא, בְּדִינָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. דְּאִיהוּ

אֲבָל נִמָּסַר בְּיַד הַמִּקְטָרֵג כְּדִין שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא שֶׁהוּא לֹא רָצָה. שֶׁהָרִי בְּכֹל זְמַן בָּא הַמִּקְטָרֵג הַהוּא לְעוֹרֵר

אֶתְעַר לְהֵהוּא מְקַטְרָנָא לְגַבִּיָּה, מַה דְּאִיהוּ לֹא
 בְּעָא. דְּהָא בְּכַל זְמַנָּא אַתָּא הֵהוּא מְקַטְרָנָא
 לְאַתְעָרָא עַל בְּנֵי נְשָׂא, וְהָכָא קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 אֶתְעַר לְגַבִּיָּה, דְּכַתִּיב, (אִיּוֹב א) הַשְּׁמֵתָ לְבָבְךָ עַל עֲבָדֵי
 אִיּוֹב. אֲבָל רָזָא עֵמִיקָא אִיהוּ.
 עַל בְּנֵי אָדָם, וְכַאן הַקְדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא עוֹרֵר אוֹתוֹ עָלָיו,
 שְׁכַתוּב (אִיּוֹב א) הַשְּׁמֵתָ
 לְבָבְךָ עַל עֲבָדֵי אִיּוֹב. אֲבָל
 סוּד עֵמֶק הוּא.

ספר אור הזהר (עמוד 168)

פוח נקרא ספר הזהר – פי מזהירים כל הלומדים בו

ובפרשת בהעלותך והמשכילים יזיירו בזהר הרקיע אליו אינו דקא משתדליו בזהר דא, דאקרי ספר הזהר מפרש שנקרא ספר הזהר פי מזהירים כל הלומדים בו אבל תקונים מאי טעמה אם נאמר לפי דביה תליא תקונא דעלאין ותתאין דמלאכין ודנשמתין ודשכינתא כמו שכתוב בריש הקדמת התקונים (דף א' ריש עמוד ב') וזה לשונו ורשותא אתיהיב לאלין נשמתין דאתתרכו מאתרייהו בתר קודשא בריך הוא ושכינתיה, לקננא בהאי חבורא, דאתמר בה (משלי כז י) כצפור נודדת וכו' ובזהר פרשת תרומה בזמנא דישאל משתדליו באורייתא האי עת מהימנותא מתתקן בתקונא ומתקשטת וכו' זה לא יספיק פי אמה משתדליו באורייתא באיזה ספר שיהיה וכן אמר בדף א' בנובר לעיל זכאה איהו מארי מתיבתא מארי מדרש מארי תורה, דגם צפור מצאה בית (תהלים פד ד), בית דנשמעין בו דברי תורה וכו' הרי מפרש שכל דברי תורה יש בהם סגולה זו לתקן לה בית ולתקנא בקישוטהא. ומה נשתנה ספר התקונים מהאחרים ורבינו הגדול האר"י זכרונו לחיי העולם הבא דלי לן חספא ומיד תותה אשכחנא מרנגייתא ההוא אמר מה טעם הרשב"י זכרונו לחיי העולם הבא מפרש בספר התקונים כל הפסוקים והתבות וחדושים הכל במספר קטן מה שלא עשה בספר הזהר פי נודע פי חשבון קטן היא מסוד הקטנות וכי קצרה ידו לבנות חדושויו על יסוד מספר גדול ותנן הוא זכרונו לחיי העולם הבא שפונת הרשב"י בספר התקונים העקר לתקן עולם העשיה שכל מספר קטן הוא בעשיה פי שם קלפות תקיפין ועשיה אין בה כי אם מקרא וחדושי תורה שבה כלם במספר קטן לכן כדי לתקן עולם העשיה בנה יסודותיו על מספר קטן בכונה מכונת לזה עד כאן לשונו האר"י זכרונו לחיי העולם הבא.

אם בן גם אנן ענינו בתריה דהינו טעמא שקרא שמו תקונין הנם שכל דברי תורה מתקנים השכינה הנה עקר התקון הוא בעולם העשיה שבה מדור הקלפות והשכינה צריכה לירד לעמקם להעלות הניצוצות ולאסוף נדחיה אליה ואם בן צריך כח גדול כדי לתקנה ולהעלותה מהעשיה ששם הקלפות תקיפין ואם עלתה מהעשיה תקונה מן יצירה נקל הרבה מעשיה ומכל שכן אם לתקנה בבריאה ששם הרע מועט ואינו כמו ביצירה ועשיה וכמו שכתב הרב בסדר חמר הטמאות ואם בן ישתבח ויתפאר מי שמעלה אותה מהעשיה יותר מהמעלה אותה מהיצירה ובריאה וכו' ומטעם זה ישתנה לשבח ספר זה לקרות לו ספר תקונים פי תקוני העשיה עקר כל תקוניה ואם לא תתקן ותעלה מהעשיה איך יהיה תקון יצירה ובריאה כי תחלת הכל הוא תקון עשיה וכו' הנה מצינו ועלה בידינו טעם הגון לשם ספר התקונים שכל פונת הרשב"י לתקן השכינה בעולם העשיה פי מלכות מקננא באפן שהיא עשיה.

(כפא מלך בהקדמה)

מְקוֹר הַמֵּאֵמֶר בְּזֶהֶר פֶּרֶשֶׁת תְּצוּהָ דָף קֶפֶב ע"א-ב
גִּדּוּל פָּגֶם מִדַּת הַכַּעַס

אֶת חֶג הַמִּצְוֹת תִּשְׁמֹר, רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח, (ישעיה ב)
חֲדָלוּ לָכֶם מִן הָאָדָם אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ כִּי
בַמָּה נִחְשָׁב הוּא. הֵאֵי קָרָא אוֹקְמוּהָ. אֲבָל מָאֵי
חֲדָלוּ לָכֶם מִן הָאָדָם, וְכִי אֲזַהֵר לִיָּה לְבַר נֶשׁ
לְאַתְמָנַע מִשְׂאָר בְּנֵי נֶשׂא. אוֹף אֵינּוֹן נְמִי לְגַבִּיָּה,
יִשְׁתַּכְּחוּן בְּנֵי נֶשׂא דְלָא יִקְרִבוּן אֵלָיוּן בְּאֵלָיוּן
לְעֵלְמִין. אֵלָא הָא אוֹקְמוּהָ בְּמֵאן דְּאִשְׁכִּיחַ לְפִתְחָא
דְּחִבְרִיָּה לְמִיָּהֵב לִיָּה שְׁלָם. וְאַנָּא אוֹקְמוּנָא לִיָּה
בְּקָרָא אַחְרָא, דְּכִתְיִב, (משלי כז) מְבָרֵךְ רַעְהוּ בְּקוֹל
גְּדוֹל בְּבִקְרַת הַשִּׁפְּטִים קִלְלָה תִּחְשָׁב לוֹ. וְאַף עַל גַּב
דְּכִלָּא שְׁפִיר. אֲבָל מָאֵי חֲדָלוּ לָכֶם מִן הָאָדָם אֲשֶׁר
נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ. הֵכָא פְּקִיד קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא לְבַר
נֶשׁ, וְאַזְהִיר לִיָּה לְאַסְתְּמָרָא מֵאֵינּוֹן בְּנֵי נֶשׂא,
דְּסִטּוֹ אֲרַחֲיִיהוּ מֵאַרְחָ טַב לְאַרְחָ בִּישׁ, וּמְסִאֲבֵי
נִפְשֵׁיָּיהוּ בְּהֵוֵא מְסִאֲבוּ אַחְרָא.

אֶת חֶג הַמִּצְוֹת תִּשְׁמֹר. רַבִּי
יְהוּדָה פָּתַח, (ישעיה ב) חֲדָלוּ
לָכֶם מִן הָאָדָם אֲשֶׁר נִשְׁמָה
בְּאִפּוֹ כִּי בַמָּה נִחְשָׁב הוּא.
פְּסוּק זֶה פֶּרֶשׁוּהוּ, אֲבָל מַה
זֶה חֲדָלוּ לָכֶם מִן הָאָדָם? וְכִי
מְזַהֵיר לוֹ לְאָדָם לְהִמָּנַע
מִשְׂאָר בְּנֵי אָדָם אֲפִלּוּ הֵם
גַּם כֵּן מִמֶּנּוּ יִמָּצְאוּ בְּנֵי אָדָם
שֶׁלֹּא יִתְקַרְבוּ אֵלָיוּ בְּאֵלָיוּ
לְעוֹלָמִים? אֵלָא זֶה פֶּרֶשׁוּהוּ
בְּמִי שֶׁמִּשְׁכִּיחַ לְפִתְחֵי חִבְרוֹ
לְהִבִּיאַ לוֹ שְׁלוֹם. וְאַנְחֵנוּ
בְּאַרְנוֹ אוֹתוֹ בְּפִסּוּק אַחֵר,
שְׁכַתּוֹב (משלי כז) מְבָרֵךְ רַעְהוּ
בְּקוֹל גְּדוֹל בְּבִקְרַת הַשִּׁפְּטִים
קִלְלָה תִּחְשָׁב לוֹ. וְאַף עַל פִּי
שֶׁהִכָּל טוֹב, אֲבָל מַה זֶה
חֲדָלוּ לָכֶם מִן הָאָדָם אֲשֶׁר
נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ? כָּאֵן צְוָה
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאָדָם
וּמְזַהֵיר אוֹתוֹ לְהִשְׁמֹר מֵאֵלָיו
בְּנֵי אָדָם שֶׁנִּטְּוּ דְרָכָם מִדְּרֹךְ טוֹב לְדְרֹךְ רַע, וּמִטְּמָאִים נִפְשָׁם בְּטְמָאָה הֵיחָא הָאַחֲרַת.

דְּהָא כִּד בְּרָא קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְבַר נָשׁ, עֶבֶד
 לִיהּ בְּדִיּוּקְנָא עֲלָאָה, וְנִפְּח בֵּיהּ רוּחָא (נ"א
 נְשִׁמְתָא) קִדְיִשָׁא, דְּכָלִּיל בְּתַלְת כְּמָה דְּאֻקְיִמְנָא,
 דְּאִית בֵּיהּ נֶפֶשׁ רוּחַ וְנִשְׁמָה, וְעִילָא מִכְּלָא נִשְׁמָה,
 דְּאִיהִי חִילָא עֲלָאָה לְמַנְדַּע, וְלִמְטַר פְּקוּדוּי
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְאִי הֵהִיא נִשְׁמְתָא קִדְיִשָׁא
 אֲעִיל לָהּ בְּפוּלְחָנָא אַחְרָא, הֵאִי אִיהוּ מִסְּאִיב לָהּ,
 וְנִפְּיק מִפוּלְחָנָא דְּמֵאֲרִיָּה. בְּגִין דְּתַלְת חִילִין אֱלִין,
 כְּלָהוּ חַד, נֶפֶשׁ רוּחַ וְנִשְׁמָה מִשְׁתַּתְּפִי כַּחְדָּא, וְהוּו
 חַד, וְכָלָא כְּגוּוּנָא דְּרָזָא עֲלָאָה. (על דָּא נֶאֱמַר (שם י"ג) הוּלְךְ
 אֶת חַכְמִים וְגו').

וְאִי חֲזוּנָן לְהֵאִי בַר נָשׁ, דְּהוּו בֵּיהּ אֱלִין דְּרָגִין
 כְּלָהוּ. עַד לָא קְיִימָא בְּקִיּוּמִיהּ לְמַנְדַּע מָאן
 אִיהוּ, בְּמֵאִי אֲתִידַע (דְּלָא) לְקַרְבָּא בַר נָשׁ בַּהֲדִיָּה,
 אִו לְאַתְמַנְעָא מִנִּיהּ. (ס"א בַר נָשׁ דְּאִית בֵּיהּ דְּרָגִין אֱלִין כְּלָהוּ
 וְקִיּוּמָא בְּקִיּוּמִיהּ דָּא אִיהוּ גִבְר שְׁלִים עֶבְדָּא מְהִימְנָא דְּמֵאֲרִיָּה וּבְעִי
 לְאַשְׁתַּתְּפָא בֵּיהּ וְלֵאֲתַחְבְּרָא בַּהֲדִיָּה לְמִילָף אֹרְחֹוּי מִנִּיהּ. וּבְמֵאִי אֲתִידַע בַּר
 נָשׁ לְמַנְדַּע מָאן אִיהוּ לְקַרְבָּא בַּהֲדִיָּה אִו לְאַתְמַנְעָא מִנִּיהּ) בְּרוּגְזִיָּה
 מִמֶּשׁ, יָדַע לִיהּ בַר נָשׁ, וְיִשְׁתַּמּוּדַע מָאן אִיהוּ. אִי
 הֵהִיא נִשְׁמְתָא קִדְיִשָׁא נְטַר בְּשַׁעְתָּא דְּרוּגְזוּי, (אֲתִיָּא
 עֲלִיהּ) דְּלָא יַעֲקַר לָהּ מֵאַתְרָהָא, בְּגִין לְמִשְׁרֵי תַּחוּתָהּ
 הֵהוּא אֵל זָר, דָּא אִיהוּ בַר נָשׁ כְּדָקָא יְאוּת. דָּא
 אִיהוּ עֶבְדָּא דְּמֵאֲרִיָּה, דָּא אִיהוּ גִבְר שְׁלִים.

בְּרָגְזוּ מִמֶּשׁ יָדַע לוֹ הָאָדָם וַיִּנְדַע מִי הוּא. אִם הַנְּשִׁמָּה הֵהִיא הַקְּדוּשָׁה שׁוֹמֵר בְּשַׁעַת רְגִזוֹ
 (כַּא עֲלִיָּה) שְׁלָא יַעֲקַר אוֹתָהּ מִמְּקוּמָהּ, שְׂאֵז יֵבֵא תַּחְתֵּיהּ אוֹתוֹ אֵל זָר - זֶהוּ בֶן אָדָם כְּמוֹ
 שְׂצָרִיף, זֶהוּ עֶבֶד שֶׁל אֲדוֹנוֹ, זֶהוּ גִבְר שְׁלִים.

שְׁהֲרִי, כְּשִׁבְרָא הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא לְאָדָם, עֲשֵׂה אוֹתוֹ
 בְּדַמוֹת עֲלִיּוֹנָה, וְנִפְּח בּוֹ רוּחַ
 קְדוּשָׁה, (נְשִׁמָּה) שְׁכֻלּוּלָה
 בְּשִׁלְשׁ, כְּמוֹ שִׁפְרִשְׁנוֹ, שִׁישׁ
 בּוֹ נֶפֶשׁ רוּחַ וְנִשְׁמָה, וְעִלְיוֹן
 מֵהַכֹּל הִיא הַנְּשִׁמָּה, שֶׁהִיא
 כַּח עִלְיוֹן לְדַעַת וְלִשְׁמֵר
 צוּוּיֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְאִם
 הַנְּשִׁמָּה הֵהִיא הַקְּדוּשָׁה
 מְעַלָּה אוֹתָהּ בְּעִבּוּדָה אַחְרָת,
 זֶה הוּא שְׁמִטְמָא אוֹתָהּ,
 וַיּוֹצֵא מִעִבּוּדַת קוּנוֹ. מִפְּנֵי
 שְׁשִׁלְשָׁה כַּחוֹת אֱלוֹ, כֹּלָם
 אֶחָד, נֶפֶשׁ רוּחַ וְנִשְׁמָה
 מִשְׁתַּתְּפִים כְּאֶחָד, וְהִיוּ אֶחָד,
 וְהַכֹּל כְּדַגְמַת הַסּוּד הָעִלְיוֹן.
 (ועל זֶה נֶאֱמַר (שם יג) הוּלְךְ אֶת חַכְמִים
 וְגו').

וְאִם רָאִינוּ לְזֶה הָאָדָם שֶׁהִיו
 בּוֹ אֵלֶּה הַמְּדַרְגּוֹת כְּלָן, עַד
 שְׁלָא עוֹמְדִים בְּקַבִּיעוֹת
 לְדַעַת מִי שֶׁהוּא, בְּמָה יִתְוַדַּע
 (שְׁלָא) לְהַתְקַרֵּב הָאָדָם אֵלָיו
 אִו לְהַתְרַחֵק מִמֶּנּוּ. (בֶּן אָדָם שִׁישׁ
 בּוֹ מְדַרְגּוֹת אֱלוֹ כֹּלָם וְעוֹמְדִים קְיָמִים, זֶהוּ
 אָדָם שְׁלֵם, עֶבֶד נֶאֱמָן לְאֲדוֹנוֹ, וְצָרִיף
 לְהַשְׁתַּתֵּף בּוֹ וְלְהַתְחַבֵּר בּוֹ לְלַמֵּד דְּרָכִים
 מִמֶּנּוּ. וּבְמָה יָיִדַע בֶּן אָדָם לְדַעַת מִי הוּא
 לְהַתְקַרֵּב אֵלָיו אִו לְהַתְרַחֵק מִמֶּנּוּ?)

הַתְּחִיבָה אוֹתוֹ אֵל זָר - זֶהוּ בֶן אָדָם כְּמוֹ
 שְׂצָרִיף, זֶהוּ עֶבֶד שֶׁל אֲדוֹנוֹ, זֶהוּ גִבְר שְׁלִים.

וְאִם הָאָדָם הֵהוּא לֹא שָׁמַר
 לָהּ וְהוּא עָקַר הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה
 הָעֲלִיּוֹנָה מִמְּקוֹמָהּ לְשֹׁכֵן
 בְּתוֹכָהּ הֵצֵד הָאֲחֵר - וְדָאִי
 זֶהוּ אָדָם שְׁמוֹרֵד בְּרַבּוֹ,
 וְאִסּוּר לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו
 וּלְהִתְחַבֵּר עִמוֹ, וְזֶהוּ (אִיּוֹב יח)
 טָרַף נִפְשׁוֹ בְּאִפּוֹ. הוּא טוֹרֵף
 וְעוֹקֵר נִפְשׁוֹ בְּסִבַּת רִגְזוֹ,
 וּמוֹשִׁיב בְּתוֹכָהּ אֵל זָר. וְעַל
 זֶה כָּתוּב חִדְלוּ לָכֶם מִן
 הָאָדָם אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ,
 שֶׁהַנִּשְׁמָה הַקְּדוּשָׁה הֵיא
 טוֹרֵף אוֹתָהּ וּמְטַמֵּא אוֹתָהּ
 מִשׁוּם אִפּוֹ. אֲשֶׁר נִשְׁמָה
 הַחֲלִיף בְּאִפּוֹ. כִּי בְמָה נִחְשָׁב
 הוּא - עֲבוּדָה זָרָה נִחְשָׁב
 אוֹתוֹ בֶּן אָדָם.
 וּמִי שְׁמַתְחַבֵּר עִמוֹ וּמִי
 שְׁמַדְבֵּר עִמוֹ, כְּמִי שְׁמַתְחַבֵּר
 בְּכּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת מִמֶּשׁ. מָה
 הַטַּעַם? מִשׁוּם שְׁכּוֹכְבִים
 וּמְזֻלוֹת מִמֶּשׁ שׁוֹרִים בְּתוֹכוֹ.
 וְלֹא עוֹד, אֲלֹא שְׁעוֹקֵר
 קְדוּשָׁה עֲלִיּוֹנָה מִמְּקוֹמָהּ,
 וּמְשַׁכֵּין בְּמִקְוָמָהּ עֲבוּדָה זָרָה
 אֵל זָר. מָה אֵל זָר כְּתוּב בּוֹ
 (וַיִּקְרָא יט) אֵל תִּפְנּוּ אֶל
 הָאֱלִילִים - כְּדָגְמַת זֶה אִסּוּר
 לְהִסְתַּכֵּל בְּפָנָיו.

וְאִי הֵהוּא בַר נֶשׁ לֹא נִטְוֵר לָהּ, וְאִיהוּ עָקַר קְדוּשָׁה
 דָּא עֲלָאָה מֵאֲתֵרִיָּה, לְמִשְׁרֵי בְּאֲתֵרִיָּה סְטֵרָא
 אֲחֵרָא. וְדָאִי דָּא אִיהוּ בַר נֶשׁ דְּמָרִיד בְּמֵאֲרִיָּה,
 וְאִסּוּר לְקַרְבָּא בְּהֵדִיָּה וּלְאֲתֵחַבְרָא עִמִּיהּ, וְדָא
 אִיהוּ (אִיּוֹב יח) טָרַף נִפְשׁוֹ בְּאִפּוֹ. אִיהוּ טוֹרֵף וְעָקַר
 נִפְשֵׁיהּ, בְּגִין רוּגְזֵיהּ, וְאֲשֶׁרֵי בְּגִיּוּיָהּ אֵל זָר. וְעַל דָּא
 כְּתִיב חִדְלוּ לָכֶם מִן הָאָדָם אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ,
 דִּהֵיא נִשְׁמַתָּא קְדִישָׁא טָרִיף לָהּ, וְסָאִיב לָהּ, בְּגִין
 אִפּוֹ. אֲשֶׁר נִשְׁמָה (דף קפ"ב ע"ב) אֲחֵלְף בְּאִפּוֹ. כִּי בְמָה
 נִחְשָׁב הוּא. כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת אֲתֵחַשִׁיב הֵהוּא בַר
 נֶשׁ.

וּמֵאֵן דִּאֲתֵחַבֵּר עִמִּיהּ, וּמֵאֵן דִּאֲשַׁתְּעִי (ס"א מִשְׁתַּתָּף)
 בְּהֵדִיָּה, כְּמֵאֵן דִּאֲתֵחַבֵּר בְּכּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת
 מִמֶּשׁ. מָאִי טַעְמָא. בְּגִין דְּכּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת מִמֶּשׁ
 שְׁאֲרֵי בְּגִיּוּיָהּ. וְלֹא עוֹד, אֲלֹא דְעָקַר קְדוּשָׁה עֲלָאָה
 מֵאֲתֵרִיָּה, וְשְׁאֲרֵי בְּאֲתֵרִיָּה כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת אֵל זָר.
 מָה אֵל זָר כְּתִיב בִּיהּ (וַיִּקְרָא יט) אֵל תִּפְנּוּ אֶל הָאֱלִילִים,
 כְּגוֹנָא דָּא, אִסּוּר לְאִסְתַּכֵּלָא בְּאִנְפּוֹי.
 וְאִי תִימָא הָא רוּגְזָא דְרַבְּנֵן. רוּגְזָא דְרַבְּנֵן טָב אִיהוּ
 לְכָל סְטֵרִין, דִּהֵא תִנִּינֵן דִּאֲוֵרִיָּתָא אִשָּׁא אִיהוּ,
 וְאֲוֵרִיָּתָא קָא מְרַתְחָא לִיהּ, דְּכְתִיב, (יִרְמִיָּה כג) הֲלֹא
 כֹּה דִבְרֵי כָּאֵשׁ נָאִם יי'.

וְאִם תֵּאמַר, הֲרִי רִגְזוֹ שֶׁל חֲכָמִים - רִגְזוֹ שֶׁל הַחֲכָמִים טוֹב הוּא לְכָל הַצְּדָדִים, שֶׁהֲרִי לְמַדְנּוֹ
 שֶׁהַתּוֹרָה הִיא אֵשׁ, וְהַתּוֹרָה הִיא מְרַתֵּיחָה אוֹתוֹ, שְׁכַתּוּב (יִרְמִיָּה כג) הֲלֹא כֹה דִבְרֵי כָּאֵשׁ נָאִם
 ה'.

מקור המאמר בזהר פרשת תצווה דף קפב ע"ב
חומרת תשובת הכועס

רוגזא דרפנן במלי דאורייתא. רוגזא דרפנן
למיהב יקרא לאורייתא, וכלא לפולחנא
דקודשא בריך הוא הוי, לבך נאמר (דברים ד) כי יי'
אלהיך אש אוכלה הוא אל קנא.

רגז של חכמים בדברי
תורה. רגז של חכמים לתת
כבוד לתורה, והפל לעבודת
הקדוש ברוך הוא הוא היה,
לכך נאמר (דברים ד) כי ה'
אלהיך אש אוכלה הוא אל
קנא.

אבל אי במלין אחרנין, לאו פולחנא דקודשא
ברוך הוא האי, בגין דבכל חטאים דקא
עביד בר נש, לאו איהו כוכבים ומזלות ממש
כהאי, ואסיר לקרבא בהדיה דהאי. ואי תימא הא
לשעתא הוה, דעבר והדר אהדר. לאו הכי, דיכיון
דאעקר קדושא דנפשיה מניה ומאתריה, וההוא
אל זר, מקפח ההוא אתר, אתתקף ביה, ולא
שביק ליה. בר פד אתדכי בר נש מכל וכל, ועקר
ליה לעלמין, ולבתר אשתדל לאתקדשא
ולאמשכא קדשה עליה. פדין ולואי דאתקדש.
אמר ליה רבי יוסי, אתקדש ממש. (ס"א אמאי ודא
אתדמי ואתקדש).

אבל אם בדברים אחרים,
לא עבודת הקדוש ברוך
הוא זה, לפי שבכל החטאים
שעושה האדם, היא לא
עבודה זרה ממש כמו זה,
ואסור להתקרב בקרבתו
של זה. ואם תאמר, זה לפי
שעה היה, שעבר ואחר כך
חזר - לא כך. שפיון שעקר
הקדשה של נפשו ממנו
וממקומו, ואותו אל זר
מקפח המקום ההוא, מתחזק
בו ולא עוזב אותו, חוץ
מפאשר נטהר האדם מכל
וכל ועוקר אותו לעולמים,
ואחר כך משתדל להתקדש ולהמשיך קדשה עליו, ואז הלואי ויתקדש. אמר לו רבי יוסי,

מתקדש ממש. (למה? והרי נדחה והתקדש).

אָמַר לִיָּה תָּא חֲזִי, בְּשַׁעֲתָא דְאִיהוּ עָקֵר קְדָשָׁה
 דְּנִפְשִׁיָּה, וְיִשְׂרָיָא בְּאַתְרֵיהּ הֵהוּא אֵל זֶר
 דְּאִקְרִי טָמְא, אִסְתָּאב בַּר נֶשׁ, וְסָאִיב לְמָאן דְּקָרִיב
 בְּהִידֵיהּ, וְהֵהוּא קְדָשָׁה עָרְקַת מְצִיָּה, וְכִיּוֹן דְּעָרְקַת
 מְצִיָּה זְמָנָא חֲדָא, כְּמָה דִיעֵבִיד בַּר נֶשׁ עוֹד, לֹא
 תִּיתּוּב לְאַתְרָהּא.

אָמַר לִיָּה אֵי הָכִי, כְּמָה מְסָאֲבִין אֵינּוֹן דְּמִתְדַכָּאן.
אָמַר לִיָּה שְׂאֵנִי מְסָאֲבו אַחְרָא, דְּלֹא יָכִיל
 לְמַעֲבַד יְתִיר. אֲבָל דָּא שְׂנִיָּא מְכֻלָּא, דְּכָל גּוֹפָא
 סָאִיב מְגוֹ וּמְבַר, וְנִפְשָׁא, וְכָלָא מְסָאִיב. וְשְׂאֵר
 מְסָאֲבו דְּעֵלְמָא, לָאוּ אִיהוּ אֵלָא גּוֹפָא לְבַר
 בְּלַחֲוֹדוּי, וּבְגִין כְּדָּ פְתִיב חֲדָלוּ לָכֶם מִן הָאָדָם
 אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ, דְּאַחֲלָף קְדָשָׁה דְּמֵאֲרִיָּה בְּגִין
 אִפּוֹ, וְדָא אִיהוּ מְסָאֲבו דְּמְסָאִיב כְּלָא. כִּי בְּמָה
 נְחָשָׁב הוּא. כְּמָה כּוֹכְבִים וּמְזִלוֹת וְדָאֵי נְחָשָׁב
 אִיהוּ.

תָּא חֲזִי, הֵאֵי אִיהוּ רִוּגָא דְאִיהוּ כּוֹכְבִים וּמְזִלוֹת,
 סְטָרָא אַחְרָא, כְּמָה דְאַמְרוּ, דְּבַעֵי בַר נֶשׁ
 לְאַסְתְּמָרָא מְצִיָּה וּלְאַתְפְּרָשָׁא מְעֵלוּי, וְעַל דָּא
 כְּתִיב ^(שמות לד) אֱלֹהֵי מִסְכָּה לֹא תַעֲשֶׂה לָּךְ. לָךְ: בְּגִין
 לְאַבְאָשָׁא גְרַמְךָ. וְכְתִיב בְּתַרְיָה אֵת חַג הַמִּצּוֹת

וְעַל זֶה כְּתוּב (שמות לד) אֱלֹהֵי מִסְכָּה לֹא תַעֲשֶׂה לָּךְ. לָךְ
 - כִּדִּי לְהַרְע לָךְ. וְכְתוּב אַחְרָיו, אֵת חַג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֵר. תִּשְׁמֵר - זֶה צַד הַקְּדָשָׁה שְׁצָרִיד

אָמַר לוֹ, בֹּא וּרְאֵה, בְּשַׁעֲה
 שְׁהוּא עוֹקֵר קְדָשָׁה שְׁל
 נִפְשׁוֹ, וְשׁוֹכֵן בְּמִקְוָמוֹ הָאֵל
 זֶר הֵהוּא שְׁנַקְרָא טָמְא,
 נְטָמָא הָאָדָם וּמְטָמָא לְמִי
 שְׁקָרֵב עִמּוֹ, וְהַקְּדָשָׁה הֵהוּא
 בּוֹרַחַת מִמֶּנּוּ. וְכִיּוֹן שְׁבוֹרַחַת
 מִמֶּנּוּ פְעַם אַחַת, כָּל מָה
 שִׁיעֲשֶׂה הָאָדָם עוֹד, לֹא
 תִּשׁוּב לְמִקְוָמָהּ.

אָמַר לוֹ, אִם כֵּן, כְּמָה
 טָמְאִים יֵשׁ שְׁמִטְהָרִים? אָמַר
 לוֹ, שׁוֹנָה טְמָאָה אַחְרַת שְׁלֹא
 יְכוּלָה לַעֲשׂוֹת יוֹתֵר. אֲבָל זֶה
 מְשֻׁנָּה מְכֻלָּם, שְׁכָל גּוֹפּוֹ
 נְטָמָא מִבְּפָנִים וּמִבְּחוּץ,
 וְנִפְשׁוֹ וְכָלּוֹ נְטָמָא. וְשְׂאֵר
 טְמָאוֹת שְׁבַעְעוֹלָם לֹא נְטָמָא
 אֵלָא גּוֹפּוֹ מִבְּחוּץ בְּלְבַד,
 וְלָכֵן כְּתוּב חֲדָלוּ לָכֶם מִן
 הָאָדָם אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ,
 שְׁמַחֲלִיף קְדָשַׁת רַבּוֹ מִשׁוּם
 אִפּוֹ, שְׁזוֹהֵי טְמָאָה שְׁמִטְמָאָה
 הַכֹּל. כִּי בְּמָה נְחָשָׁב הוּא -
 בְּמָה שְׁל עֲבוּדָה זָרָה וְדָאֵי
 נְחָשָׁב הוּא.

בֹּא וּרְאֵה, זֶהוּ רִגְזוֹ שְׁל
 עֲבוּדָה זָרָה, הַצַּד הָאַחֲרַי,
 כְּמוֹ שְׂאִמְרָנוֹ, שְׁרוּצָה הָאָדָם
 לְהַשְׁמֵר מִמֶּנּוּ וּלְהַפְרִד מְעֵלוּי,
 - כִּדִּי לְהַרְע לָךְ. וְכְתוּב אַחְרָיו,

תִּשְׁמֹר. תִּשְׁמֹר: דָּא סְטָרָא דְקְדוּשָׁה, דְּבַעֵי בַר נֶשׁ
 לְנִטְרָא לִיה, וְלֹא יַחְלֵף לִיה בְּגִין סְטָרָא אַחֲרָא. וְאִי
 יַחְלֵף לִיה הָא אִיהוּ מִסְאִיב, וְסְאִיב לְכָל מָאן
 דְּקָרִיב בַּהֲדִיָּה.
 הָאָדָם לְשֹׁמֵר אוֹתוֹ וְלֹא
 יַחְלִיף אוֹתוֹ בְּגִלְל הַצַּד
 הָאֲחֵר. וְאִם יַחְלִיף אוֹתוֹ,
 הָרִי הוּא טָמֵא, וּמְטַמֵּא לְכָל
 מִי שֶׁמֵּתְקָרֵב אֵלָיו.

ספר אור הזהר (עמוד 170)

גם אתן טעם לשבח למה לא נגלו לנו האלקים בפרושי האר"י וזכרוננו לברכה על ספר התקונים כי אם בימים ההם ובזמן הזה וכי אכשר דרי להשיג מה שלא השיגו ולא גבלו ראשונים הנה מצאתי תשובה נצחת ומספקת לשאלה זו לקמן (בדף קי). וזה לשונו אמר רבי שמעון חבריא בודאי קודשא בריך הוא אסתפם עמנא, עלאין ותתאין למהוי בהאי חבורא, זכאה דרא דהאי אתגלייא ביה, דעתיד כולי האי לאתחדשא על ידא דמשה בסוף יומיא בדרא בתראה, לקיימא קרא (קהלת א ט) מ"ה ש"היה ה"וא שיהיה וכו' עד ואתפשטותיה הוא בכל דרא ודרא, בכל צדיק וחקם דמתעסק באורייתא, עד שתין רבוא, לאשלמא לכלהו מפנימו דלהון וכו' עין שם דוק באמרי קדוש הרבי שמעון בן יוחאי וזכרוננו לחיי העולם הבא שדבריו אלה מורים באצבע כי גור אמר שדוקא בסוף יומיא בדרא בתראה עתיד לאתחדשא חבורא דא ואם תאמר אעיקרא דדינא פירכא למה תצא זאת מלפניו להיות תורתו זאת חתומה וסתומה עד דרא בתראה הנה אליהו וזכרוננו לחיי העולם הבא נתן טעם להתרת קושיא זו לקמן (דף יט): וזה לשונו:

פט) ולכך גזרו אמר דלא אתגליא חבורא דא אלא בסוף יומיא בדרא בתראה שהוא זמן בעתה ואז בסגלת החבור וקראתם דרור

אדהכי הא אליהו קא נחית מעילא, בכמה חיילין דנשמתי, וכמה מלאכיא סותרניה, ושכינתא עלאה עטרה על כלהו וכו' עד וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חבורא דילך, כד יתגלי לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא, ובגיניה (ויקרא כה י) וקראתם דרור בארץ. עד כאן לשונו, כי סגלת תעוררו את האהבה עד שתחפץ השכינה בזמן בעתה כי אם תעוררו האהבה קדם בעתה צריך למרק העוונות בצרות רבות ויהרגו כמה מישראל ויתקטיל משיח בן יוסף וכדי שלא יהרג שום אחד מישראל ולא יהרג משיח בן יוסף סובלת השכינה צער ארץ הגלות לטובת בניה גם משה רבינו עליו השלום סבל כמה יסורין על עצמו כדי שלא ימות משיח בן יוסף כמו שכתוב בזהר ובתקונים בהרבה מקומות ולכך גזרו אמר דלא אתגליא חבורא דא אלא בסוף יומיא בדרא בתראה שהוא זמן בעתה ואז בסגלת החבור וקראתם דרור ויהיה דבר בעתו מה טוב ולא משום דאכשר דרי אלא משום דמשה רבינו עליו השלום מתנוצץ ברבותינו האר"י וזכרוננו לחיי העולם הבא ותלמידיו לפרש מאמרי חבורא דא וכמו שכתבתי לעיל דעתיד לאתחדשא על ידא דמשה שישתדל לאשלמא פנימו דילהון מצד חסרון ידיעתם והוא ילמדם ועזרם ויסיעם לבון אל האמת לסיוע שיש בו ממש ואשרי הדור שיזכה לזה כמו שכתב לעיל הרבי שמעון בן יוחאי זכאה דרא דהאי רזא אתגלייא ביה.

ובכן יהי רצון מלפניך שיטע אהבתו ותורתו בלבנו ללמד בחבור זה בלב שלם ובחשק רב כי הוא מטהר הגוף ומקדש הנשמה לכל הלומדו בחדש אלול אפלו בגירסא בעלמא באין מבין פרוש אמריו וכל שכן אם יזכה עד שרוח השם ידבר בו להבין פונת הרשב"י באמרי קדוש ומועט מספר זה מחזיק את המרבה ובו יזכה להיות מבני עליה וכלנו כאחד נזפה שיקים בנו נבואת הרשב"י זכאה דרא דהאי רזא אתגלייא ביה. ובסגלתו וקראתם דור ותחזינה עינינו בן דוד משיחנו.

(פסא מלך בהקדמה)

נכספה וגם כלתה נפשי בתורת השם תמימה תורת אמת בפיהו של רבינו האר"י וזכרוננו לחיי העולם הבא בראותי מה שכתב בזהר בפרשת תרומה (בדף קסא): קודשא בריך הוא אמר לה, ואומי לה, דכד תיחות להאי עלמא, דתשתדל באורייתא למנדע ליה, ולמנדע ברזא דמהימנותא. וכו'.

מקור המאמר בזהר פרשת תצווה דף קפג ע"א-ב
סגולת אכילת מצה בפסח

תִּרְיֶן נִהְמֵי אֲכָלוּ יִשְׂרָאֵל, חֵד, כִּד נִפְקוּ מִמִּצְרַיִם,
אֲכָלוּ מִצָּה, לֶחֶם עֹנִי. וְחֵד בְּמִדְבָּרָא, לֶחֶם
מִן הַשָּׁמַיִם. (חֵד בְּפֶסַח וְחֵד בְּשִׁבְעוֹת) **וְכִתִּיב,** (שמות טז) **הֲנִנִי**
מִמָּטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם וְעַל דָּא קִרְבְּנָא
דְּיוֹמָא דָּא נִהְמָא אִיהוּ. וְעַל נִהְמָא, אֶתְקַרִּיבוּ כָל
שְׂאֵר קִרְבָּנֵינוּ. וְנִהְמָא אִיהוּ עֵקֶר, וְכִתִּיב, (ויקרא כג)
וְהִקְרַבְתֶּם עַל הַלֶּחֶם שִׁבְעַת כִּבְשִׁים וְגו', וְכִתִּיב
מִמּוֹשְׁבֹתֵיכֶם תָּבִיאוּ לֶחֶם תְּנוּפָה וְגו', דָּדָא
אִיהוּ נִהְמָא דְאַחֲכִימוּ בֵּיהּ יִשְׂרָאֵל, חֲכַמְתָּא עֲלָאָה
דְּאוּרִייתָא, וְעָאָלוּ בְּאַרְחָהָא.

הַשֶּׁתָּא אִית לָן לְאַסְתִּכְלָא, בְּפֶסַח נִפְקוּ יִשְׂרָאֵל
מִנִּהְמָא דְאַתְקַרִּי חֲמִץ, כְּתִיב, (שמות יג)
וְלֹא יֵרָאֶה לְךָ חֲמִץ, וְכִתִּיב (שמות יב) **כִּי כָל אוֹכֵל**
מִחֲמֻצַּת (דף קפ"ג ע"ב) **מָאִי טַעַמָּא. בְּגִין יִקְרָא דִּהּוּא**
נִהְמָא דְאַתְקַרִּי מִצָּה. הַשֶּׁתָּא דְזָכוּ יִשְׂרָאֵל
לְנִהְמָא עֲלָאָה יִתִּיר לָא יֵאוֹת הוּא לְאַתְבְּטָלָא
חֲמִץ, וְלֹא אֶתְחַזֵּיָא כָּלֵל. וְאַמָּאִי קִרְבְּנָא דָּא,
חֲמִץ הוּא, וְכִתִּיב סֵלֶת תְּהֵינָה חֲמִץ תֵּאֲפִינָה.
וְתוּ, דִּהַשֶּׁתָּא בְּיוֹמָא דָּא אֶתְבְּטָל יֵצֵר הָרַע,
וְאוּרִייתָא דְאַתְקַרִּי חִירוּ אֶשְׁתַּכַּחַת.

יֵרָאֶה כָּלֵל. וּמִדּוּעַ קִרְבָּן זֶה הֵיךָ חֲמִץ? שְׁכָתוּב סֵלֶת תְּהֵינָה חֲמִץ תֵּאֲפִינָה. וְעוֹד, שְׁעֵתָהּ
 בְּיוֹם זֶה מִתְבְּטָל יֵצֵר הָרַע, וְהַתּוֹרָה שֶׁנִּקְרְאת חֲרוּת נִמְצָאת.

שְׁנַי מִיַּי לֶחֶם אֲכָלוּ
יִשְׂרָאֵל: אֶחָד כַּאֲשֶׁר יֵצְאוּ
מִמִּצְרַיִם, אֲכָלוּ מִצָּה, לֶחֶם
עֹנִי. וְאֶחָד בְּמִדְבָּר, לֶחֶם מִן
הַשָּׁמַיִם (אֶחָד בְּפֶסַח וְאֶחָד בְּשִׁבְעוֹת),
שְׁכָתוּב (שמות טז) **הֲנִנִי מִמָּטִיר**
לָכֶם לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם. וְעַל
זֶה קִרְבָּן שֶׁל יוֹם זֶה הוּא
לֶחֶם. וְעַל לֶחֶם מִקְרִיבִים כָּל
שְׂאֵר קִרְבָּנוֹת, שֶׁהֵלֶחֶם הוּא
הָעֵקֶר, שְׁכָתוּב (ויקרא כג)
וְהִקְרַבְתֶּם עַל הַלֶּחֶם שִׁבְעַת
כִּבְשִׁים וְגו', וְכָתוּב (שם)
מִמּוֹשְׁבֹתֵיכֶם תָּבִיאוּ לֶחֶם
תְּנוּפָה וְגו'. שְׁזֵהוּ לֶחֶם
שֶׁחֲכַמוּ בוּ יִשְׂרָאֵל, חֲכַמָּה
עֲלִיּוֹנָה שֶׁל הַתּוֹרָה, וְנִכְנְסוּ
בְּדַרְכֶיהָ.

עֵתָהּ יֵשׁ לָנוּ לְהִתְבּוֹנֵן,
בְּפֶסַח יֵצְאוּ יִשְׂרָאֵל מִלֶּחֶם
שֶׁנִּקְרָא חֲמִץ. כְּתוּב (שמות יג)
וְלֹא יֵרָאֶה לְךָ חֲמִץ, וְכָתוּב
(שם יב) כִּי כָל אֲכָל מִחֲמֻצַּת.
מָה הַטַּעַם? בְּשִׁבִיל כְּבוֹד
שֶׁל הַלֶּחֶם הַהוּא הַנִּקְרָא
מִצָּה. וְעַכְשָׁו שֶׁזָּכוּ יִשְׂרָאֵל
לְלֶחֶם עֲלִיוֹן יוֹתֵר, לֹא רְאוּי
הֵיךָ שִׁיתְבְּטָל הַחֲמִץ וְלֹא

אֶלֶּא, לְמַלְךְ שֶׁהִיָּה לוֹ בֶּן יְחִידִי, וְנִחְלָהּ. יוֹם אֶחָד הָיָה מִתְאַוֶּה לְאָכֹל. אָמְרוּ, יֹאכֵל בֶּן הַמֶּלֶךְ (מֵאֵכֹל שֶׁל רִפּוּאָה) רִפּוּאָה זוֹ, וְעַד שֶׁיֵּאֲכֹל אוֹתָהּ, לֹא יִמָּצֵא מֵאֵכֹל וּמִזֶּן אַחֵר בַּבַּיִת. עָשׂוּ כֵן. כִּיּוֹן שֶׁאֵכֹל הַרִפּוּאָה הִיא, אָמַר מִכָּאן וְהִלָּאָה יֹאכֵל כָּל מֶה שֶׁהוּא מִתְאַוֶּה וְלֹא יִכּוֹל לְהִזְיֵק לוֹ.

כִּי כִּפְאֶשֶׁר יֵצְאוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, לֹא הָיוּ יוֹדְעִים עֵקֶר וְסוּד שֶׁל הָאֲמוּנָה. אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: יִטְעֲמוּ יִשְׂרָאֵל רִפּוּאָה, וְעַד שֶׁיֵּאֲכְלוּ רִפּוּאָה זוֹ, לֹא יֵרְאֶה לָהֶם מֵאֵכֹל אַחֵר. כִּיּוֹן שֶׁאֵכְלוּ מִצָּה, שֶׁהִיא רִפּוּאָה לְעֵלוֹת וְלְדַעַת בְּסוּד הָאֲמוּנָה, אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: מִכָּאן וְהִלָּאָה רָאוּי לָהֶם חֶמֶץ וַיֵּאֲכְלוּ אוֹתוֹ, שֶׁהָרִי אֵינּוּ יִכּוֹל לְהִזְיֵק לָהֶם. וְכֵן שָׁכַן שְׁבִיּוֹם הַשְּׁבוּעוֹת שֶׁנִּמְצָא לָחֶם עֲלֵיוֹן, שֶׁהוּא רִפּוּאָה לְכָל.

וְעַל זֶה מְקַרְבִּים חֶמֶץ לְהַשְׂרֵף עַל הַמִּזְבֵּחַ.

וּמְקַרְבִּים שְׁתֵּי לָחֶם אַחֲרֵים כְּאֶחָד. וְחֶמֶץ נִשְׂרָף בְּאֵשׁ הַמִּזְבֵּחַ, וְלֹא יִכּוֹל לְשַׁלֵּט וְלְהִזְיֵק לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל. וּמִשּׁוֹם זֶה יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים נִדְבָקִים בּוֹ בְּהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּרִפּוּאָה שֶׁל

אֶלֶּא, לְמַלְכָּא דְהָוָה לִיהַּ בְּרַ יְחִידָאִי, וְחַלְשֵׁי. יוֹמָא חַד הָוָה תְּאִיב לְמִיכַל, אָמְרוּ יִיכּוֹל בְּרִיהַּ דְּמַלְכָּא (ס"א מִיכְלָא דְאַסּוּתָא) אַסּוּתָא דָּא, וְעַד דִּיֵּיכּוֹל לִיהַּ, לֹא יִשְׁתַּבַּח מִיכְלָא וּמִזֶּנָּא אַחֲרָא בְּבִיתָא. עֲבָדוּ הָכִי. כִּיּוֹן דְּאֵכֹל הֵהוּא אַסּוּתָא, אָמַר מִכָּאן וְלִהִלָּאָה יִיכּוֹל כָּל מֶה דְּאִיהוּ תְּאִיב, וְלֹא יִכּוֹל לְנִזְקָא לִיהַּ.

כִּי כִּד נִפְקוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, לֹא הָיוּ יוֹדְעֵי עֵקֶרָא וְרִזָּא דְמַהִּימְנוּתָא, אָמַר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, יִטְעֲמוּן יִשְׂרָאֵל אַסּוּתָא, וְעַד דִּיֵּיכְלוּן אַסּוּתָא דָּא, לֹא אֶתְחַזִּי לְהוֹן מִיכְלָא אַחֲרָא. כִּיּוֹן דְּאֵכְלוּ מִצָּה, דְּאִיהִי אַסּוּתָא לְמִיעֵל וּלְמַנְדַּע בְּרִזָּא דְמַהִּימְנוּתָא. אָמַר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מִכָּאן וְלִהִלָּאָה אֶתְחַזִּי לוֹן חֶמֶץ, וַיֵּיכְלוּן לִיהַּ, דְּהָא לֹא יִכּוֹל לְנִזְקָא לוֹן. וְכֵן שָׁכַן דְּבִיזְמָא דְשְׁבוּעוֹת, אֲזַדְמֵן נִהְמָא עֲלָאָה, דְּאִיהוּ אַסּוּתָא בְּכָלֵּא.

וְעַל דָּא מְקַרְבִּין חֶמֶץ, לְאַתּוּקְדָּא עַל מִדְּבַחָא. וּמְקַרְבִּין תְּרִין נִהְמִין אַחֲרַנִּין כְּחִדָּא.

וְחֶמֶץ אֶתּוּקְדָּא בְּנוּרָא דְמִדְּבַחָא וְלֹא יִכּוֹל לְשַׁלְטָאָה, וְלִנְזָקָא לוֹן לְיִשְׂרָאֵל. וּבְגִינֵי כִּי, יִשְׂרָאֵל קוֹדֵישִׁין אֶתְדַבְּקוּ בִּיהַּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ

הַתּוֹרָה בַּיּוֹם זֶה. וְאִם הָיוּ שׁוֹמְרִים יִשְׂרָאֵל שְׁנֵי צַדִּיקִים שֶׁל לֶחֶם אֱלוֹ, לֹא הָיוּ עוֹלָיִם בְּדִין לְעוֹלָם.

הוּא, בְּאַסּוּוֹתָא דְאֹרִייתָא בְּיוֹמָא דָּא. וְאַלְמַלִּי הוּוּ נְטַרִי יִשְׂרָאֵל תְּרִין סְטְרִין דִּנְהִמִי אֵלִין, לֹא הוּוּ עֵיילִין בְּדִינָא לְעֵלְמִין.

ספר אור הזהר (עמוד 169)

ובתקונים (דף ג') דהא בד אית בישראל משכילים, מאלין דאתמר בהון (דניאל יד ג) והמשכילים וזהירו בזהר הרקיע, דא דאתקרי ספר הזהר, דידעין למפלח למאריהון וכו' ואיתא בספר חי וזה לשונו לעשות עקר קביעותם בתורתו של הרשב"י בזהר כי בו נגלו כל תעלומות חכמה אשר נגלו ואשר עתידים להגלות לקץ הימין ואם ביתר הימים עצמה מאד במהלליה קריה נאמנה זו עוד תתעצם ותתגדל יתר מאד הוד הדרה בעצם יום השבת נאדר בקדש סוד האצילות וכו' והיה אומר מורי זכרונו לברכה שסגלה למודי השם בספר הזהר תועלת עצום בשבת אף אם לא ידע שכלו לחדש בו דבר וכו' אבל ללומדים בסוד השם בזהר ובתקונים אשר מהלל בתשבחות ממלח טהור קדש בסוד האצילות קריאתו זו היא הללו להקדיש ולהעריץ הנשמה הטהורה ולתת חיל ועז בפמליא של מעלה מה שלא יעשה באלף אלפי דרושים ברבבות פשטים וכל שבן אם השיג ישיג להשקיף ולחזות בנעם השם במכתב הקדש האר"י זכרונו לברכה להשכיל בהם מאמרי הזהר אשר אין לה מדה טובה הימנה.

צ) גדול וחשוב היום שנתגלה בו קבלת רבינו האר"י זכרונו לברכה פיוס שנתן תורת משה לישראל

ובן השל"ה הקדוש אמר לבניו שכל מי שלא טעם חכמת הקבלה לא טעם טעם יראת חטא מימיו ואמר שגדול וחשוב היום שנתגלה בו קבלת רבינו האר"י זכרונו לברכה פיוס שנתן תורת משה לישראל.

צא) אשרי העוסק בסודות התורה ובדברי רבי שמעון בן יוחאי שפמו שפועם בעולם הזה מעין עולם הבא בן ישביעיהו מפני מעשיו ותורתו

אם אדם טורח בזה העולם לדעת אף על פי שאין לו לב עתה יהיה לו לב במתיבתא דרקייעא. וכתוב בפרשת וישב (דף קפה.), אורייתא לא יתנשי מדמיכי עפרא דהא בדין ינדעון כל ההיא אורייתא דשבקו בד אסתלקו מהאי עלמא, ההיא אורייתא נטירא מההוא זמנא ותיעול במעיהו כמלקדמין ואיהו תמלל במעיהו.

ובל מלין מתתקנן יתיר מכמה דהוו בקדמיתא, דהא כל אינון מלין דאיהו לא יכיל לאדבקא לו בדקא יאות ואיהו אשתדל בהו ולא אתדבק בהו. בלהו עאלין במעו מתתקנן, ואורייתא תמלל ביה. והינו דכתיב והקיצות היא תשיחך ושני מלאכי השרת מסדרין תלמודו של אדם בפניו בצאתו מן העולם שלא יהיה לו בשת פנים לפני הקדוש ברוך הוא כמו שדרשו על פסוק לא ירעיב הויה נפש צדיק ואם בן אשרי העוסק בסודות התורה ובדברי רבי שמעון בן יוחאי שפמו שפועם בעולם הזה מעין עולם הבא בן ישביעיהו מפני מעשיו ותורתו ואמר מורי הגאון מפאנו זכר צדיק לברכה כי שני מלאכים אלו הם יצר טוב ויצר הרע להיות כי הם שמעו מפיו תורה כל ימי חייו ונתקדשו שניהם על ידו שמשך אותם לבית המדרש ואם במתן תורה אמר בתקון כ"ב שכל אחד מהמלאכים היה עושה עצמו קול ופורח באויר וכל אחד מישראל שהיה אומר נעשה ונשמע היה שורה בפיו ומלמדו התורה בלה כל שכן שהמלאכים גבורי כחו של האדם המתהווים מתורתו ומעשיו בחייו שלומדים ומבינים אותו בעצם מה שלמד והנה בעולם הזה וזהו לגרס איניש בעולם הבא לגרס איניש ואף על גב דלא ידע מאי קאמר כי עתיד להבין ואמרו האי מאן דבעי למנדע אף על גב דלא ידע שבחא איהו ליה כי מי שטרח ולא השיג יזכה ויבין בגן עדן ולכן טוב לגרס ספר הזהר ותקונים ורעיא מהימנא וכיוצא גם שלא יבין אותם.

(מעבר יבק מאמר שפתי רננות פרק כו)

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פט ע"א
שבת עונג הנשמות

אָמַר ר' יְהוּדָה, הָכִי הוּא וְדָאֵי. וְעַל דָּא כְּתִיב
זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ וְכְתִיב (ויקרא יט)
קְדוּשִׁים תִּהְיוּ כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי יי'. וְכְתִיב, (ישעיה נח)
וְקִרְאתָ לַשַּׁבָּת עֲנֹג לְקָדוֹשׁ יי' מְכוֹפֵד.

תָּאנָא, בְּהַאי יוֹמָא, כָּל נִשְׁמַתִּיהוֹן דְּצַדִּיקֵינָא,
מִתְעַדְנִין בְּתַפְנוּקֵי עֵתִיקָא קְדִישָׁא,
סְתִימָא דְכָל סְתִימִין. וְרוּחָא חָדָא מֵעֲנוּגָא דֶּהֱהוּא
עֵתִיקָא קְדִישָׁא מִתְפַּשְׁטָא (ההוא מתפשט) בְּכֻלְהוּ
עֲלָמִין, וְסֻלְקָא וְנַחֲתָא, וּמִתְפַּשְׁטָא לְכֻלְהוּ בְּנֵי
קְדִישִׁין, לְכֻלְהוּ נְטוּרֵי אֹרֵייתָא, וְנִיחִין בְּנִיחָא
שְׁלִים, מִתְנַשֵּׁי מִכְּלָהוּ, כָּל רוּגְזוֹן, כָּל דִּינִין, וְכָל
פּוֹלְחָנִין קָשִׁין. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (ישעיה יד) בְּיוֹם הַנִּיחַ
יי' לָךְ מַעֲצָבְךָ וּמַרְגֹזְךָ וּמִן הָעֲבוּדָה הַקָּשָׁה.

בְּגִינֵי כֵּךְ, שָׁקִיל שַׁבְּתָא לְקַבֵּל אֹרֵייתָא, וְכָל
דְּנְטִיר שַׁבְּתָא, כְּאִילוּ נְטִיר אֹרֵייתָא כְּלָא.
וְכְּתִיב (ישעיה נ) אֲשֶׁרִי אֲנוֹשׁ יַעֲשֶׂה זֹאת וּבֶן אָדָם
יִחְזִיק בָּהּ שׁוֹמֵר שַׁבָּת מִחֻלָּלוֹ וְשׁוֹמֵר יָדוֹ מֵעֲשׂוֹת
כָּל רָע. אֲשַׁתְּמַע, דְּמֵאן דְּנְטִיר שַׁבְּתָא, כְּמֵאן דְּנְטִיר
אֹרֵייתָא כְּלָא.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, כֶּךָ הוּא
וְדָאֵי. וְעַל זֶה כְּתוּב זְכוֹר אֶת
יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ, וְכְתוּב
קְדוּשִׁים תִּהְיוּ (ויקרא יט) קְדוּשִׁים תִּהְיוּ כִּי
קָדוֹשׁ אֲנִי ה'. וְכְתוּב (ישעיה נח)
וְקִרְאתָ לַשַּׁבָּת עֲנֹג לְקָדוֹשׁ
ה' מְכוֹפֵד.

שְׁנִינּוּ, בְּיוֹם הַזֶּה כָּל נִשְׁמוֹת
הַצַּדִּיקִים מִתְעַדְנִים בְּתַפְנוּקֵי
הָעֵתִיק הַקָּדוֹשׁ, נִסְתַּר כָּל
הַנְּסֻתִים, וְרוּחַ אַחַת מֵהָעֲנֹג
שֶׁל אוֹתוֹ הָעֵתִיק הַקָּדוֹשׁ
מִתְפַּשְׁט (ההוא מתפשט) בְּכָל
הָעוֹלָמוֹת, וְעוֹלָה וְיוֹרֶדֶת,
וּמִתְפַּשְׁט לְכָל הַבְּנִים
הַקָּדוֹשִׁים לְכָל שׁוֹמְרֵי
הַתּוֹרָה, וְנָחִים בְּמִנוּחָה
שְׁלֵמָה, נִשְׁכָּחִים מִכָּל כָּל
הַרְגָזִים, כָּל הַדִּינִים וְכָל
הָעֲבוּדוֹת הַקָּשׁוֹת. זֶהוּ
שְׁכַתוֹב (שם יד) בְּיוֹם הַנִּיחַ ה'
לָךְ מַעֲצָבְךָ וּמַרְגֹזְךָ וּמִן
הָעֲבוּדָה הַקָּשָׁה.

מִשׁוּם כֶּךָ שְׁקוּלָה שַׁבָּת
כְּנֻגַד הַתּוֹרָה, וְכָל מִי שְׁשׁוֹמֵר
שַׁבָּת כְּאִילוּ שׁוֹמֵר אֶת כָּל
הַתּוֹרָה. וְכְּתוּב (ישעיה נ) אֲשֶׁרִי אֲנוֹשׁ יַעֲשֶׂה זֹאת וּבֶן אָדָם יִחְזִיק בָּהּ שׁוֹמֵר שַׁבָּת מִחֻלָּלוֹ וְשׁוֹמֵר יָדוֹ מֵעֲשׂוֹת כָּל רָע. נִשְׁמַע, שְׁמִי שְׁשׁוֹמֵר אֶת הַשַּׁבָּת כְּמִי שְׁשׁוֹמֵר כָּל הַתּוֹרָה.

מקור המאמר בזהר פרשת תצווה דף פח ע"ב

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסַעֲוֹדָה
הַשְּׁנִיָּה כְּתוּב אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל
ה'. עַל ה' וְדָאֵי. שְׁאוּתָהּ
שְׁעָה נִגְלָה הַעֲתִיק הַקְּדוֹשׁ,
וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲדוּדָה שֶׁל
הַעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוּהִי
סַעֲוֹדָתוֹ וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֹדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
שַׁבָּת כְּתוּב וְהֶאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת
יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוּהִי הַסַּעֲוֹדָה
שֶׁל זַעִיר אֲנַפִּין שֶׁהוּא
בְּשְׁלֵמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
מֵאוּתָהּ שְׁלֵמוֹת מִתְּבָרְכִים.
וְצָרִיךְ אָדָם לְשִׂמַּח בְּסַעֲוֹדָתוֹ
וְלִהְיוֹת שְׁלֵם הַסַּעֲוֹדוֹת הַלְלוּ,
שֶׁהֵן סַעֲוֹדוֹת הָאֲמוּנָה
הַשְּׁלֵמָה שֶׁל זֶרַע קְדוֹשׁ שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֲמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
הִיא שְׁלֵמָה וְלֹא עֲמִים
עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים
וּמְזֻלוֹת. וּמִשּׁוּם כֵּן אָמַר,
(שְׁמוֹת ל"א) בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל.

בֹּא וּרְאֵה, בְּסַעֲוֹדוֹת הַלְלוּ
נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם מֵהֵיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֲמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סַעֲוֹדָה
אַחַת מֵהֶם, מֵרְאֵה פָּגַם לְמַעַלָּה, וּמֵרְאֵה אֵת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בְּסַעֲוֹדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל יי'. עַל יי' וְדָאֵי. דְהֵהוּא
שְׁעָתָא אֲתַגְלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
בְּחֲדוּוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֲדוּוֹתָא דְעֲתִיקָא עֲבִידִין,
וּסַעֲוֹדָתָא דִּילֵיהּ הוּא וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֹדָתָא תְּלִיתָאָה דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהֶאֱכַלְתִּיךָ
נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סַעֲוֹדָתָא
דְזַעִיר אֲנַפִּין, דְהִיוּ בְּשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שִׁיתָא יוֹמִין,
מֵהֵהוּא שְׁלִימוּ מִתְּבָרְכִין. וּבְעֵי בַר נָשׁ לְמַחְדֵי
בְּסַעֲוֹדָתֵיהּ, וְלֹא שְׁלֵמָא אֵלִין סַעֲוֹדָתִי, דְאֵינוֹן
סַעֲוֹדָתִי מֵהֵימְנוּתָא שְׁלִימָתָא, דְזֶרַעַא קַדִּישָׁא
דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מֵהֵימְנוּתָא עֲלָאָה, דְהִיא דִּילְהוֹן הִיא,
וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמְזֻלוֹת. וּבְגִינֵי
כֵּן אָמַר, (שְׁמוֹת ל"א) בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֲזִי, בְּסַעֲוֹדָתִי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,
דְאֵינוֹן בְּנֵי מַלְכָּא. דְאֵינוֹן מֵהֵיכַלָּא
דְּמַלְכָּא, דְאֵינוֹן בְּנֵי מֵהֵימְנוּתָא, וּמֵאֵן דְּפָגִים
חַד סַעֲוֹדָתָא מִנֵּיהוּ, אַחֲזִי פְגִימוֹתָא לְעִילָא,

וְשֶׁהֵם מֵהֵיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֲמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סַעֲוֹדָה
אַחַת מֵהֶם, מֵרְאֵה אֵת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונותנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנם וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הזמנים והחגים צריך אדם לשמח ולשמח את העניים, ואם הוא שמח לבדו ולא נותן לעניים - ענשו רב, שהרי לבדו שמח, ולא נותן שמחה לאחר. עליו כתוב (מלאכי ב) וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם. ואם הוא שמח בשבת, אף על גב שלא נותן לאחר - לא נותנים עליו ענש כבשאר הזמנים והחגים, שכתוב פרש חגיכם. אמר פרש חגיכם, ולא פרש שבתכם. וכתוב (ישעיה א) חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא אמר.

ומשום כך כתוב ביני ובין בני ישראל. ומשום שכל האמונה נמצאת בשבת, נותנים לאדם נשמה אחרת, נשמה עליונה, נשמה שכל השלמות בה, כדגמת העולם

הבא. ומשום כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא, דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא דתלת מלין, דינא דגיהנם וגו'.

ותא חזי, בכלהו שאר זמנין וחגיגין, בעי בר נש לחדי, ולמחדי למספני. ואי הוא חדי בלחודוי, ולא יהיב למספני, עונשיה סגן, דהא בלחודוי חדי, ולא יהיב חדו לאחרא. עליה פתיב, וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם. ואי איהו בשבתא חדי, אף על גב דלא יהיב לאחרא, לא יהבין עליה עונשא, כשאר זמנין וחגיגין, דכתוב פרש חגיכם. פרש חגיכם קאמר, ולא פרש שבתכם. וכתוב (ישעיה א) חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא קאמר.

ובגיני כך פתיב, ביני ובין בני ישראל. ומשום דכל מהימנותא אשתכח בשבתא, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, כדוגמא דעלמא דאתי. ובגיני כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקודשא בריך הוא. שמא דאיהו שלים מכל סטרוי.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדָאֵי כֶּךָ הוּא. אוֹי לְאָדָם שְׁלֵא מְשָׁלִים אֶת שְׂמִיחָה הַמְּלִךְ הַקְּדוֹשׁ. וּמְהִי שְׂמִיחָתוֹ? אֵלּוּ שְׁלֵשׁ הַסְּעוּדוֹת שֶׁל הָאָמוּנָה, סְעוּדוֹת שְׂאֲבָרָהּם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׂמִיחָה עַל שְׂמִיחָה, אָמוּנָה שְׁלֵמָה מְכַל צְדָדָיו.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדָאֵי כֶּךָ הוּא. וְוִי לִיָּה לְבַר נָשׁ, דִּלָּא אֲשָׁלִים חֲדוּתָא דְמַלְכָּא קְדִישָׁא. וּמֵאֵן חֲדוּתָא דִּילִיָּה. אֵלּוּן תְּלַת סְעוּדָתִי מְהִימְנוּתָא. סְעוּדָתִי דְאֲבָרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכֻלְהוּ חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מְכַל סְטְרוֹי.

שְׁנִינּוּ, בְּיוֹם הַזֶּה מִתְעַטְרִים הָאֲבוֹת, וְכֻלָּ הַבָּנִים יוֹנְקִים, מֵה שְׂאִין כֵּן בְּכָל שְׂאֵר הַחֲגִים וְהַזְּמַנִּים. בְּיוֹם הַזֶּה רְשָׁעֵי הַגִּיְהֵנָם נָחִים. בְּיוֹם הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נִכְפָּים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בְּיוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרַת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

תָּאנָא, בְּהֵדִין יוֹמָא מִתְעַטְרָן אַבְהָן, וְכֻלָּ בְּנֵין יִנְקִין, מַה דִּלָּאוּ הָכִי בְּכָל שְׂאֵר חֲגֵין וְזְמַנִּין. בְּהֵדִין יוֹמָא, חֵיבֵיָא דְגִיְהֵנָם גְּיִיחִין. בְּהֵדִין יוֹמָא, כָּל דִּינֵין אֶתְכַפִּיין, וְלֹא מִתְעַרִין בְּעַלְמָא. בְּהֵדִין יוֹמָא אֲוֵרִיתָא מִתְעַטְרָא בְּעַטְרֵין שְׁלִימִין. הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נִכְפָּים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בְּיוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרַת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

ספר אור הזהר (עמוד 173)

צב) רבי משה גרינולד זצ"ל בעל ערוגת הבשם בנערותו מצאו אותו יושב ומעין בעין גדול בספר הזהר ופלגי מים יורדים מעינו, ורבו הכתב סופר הוסיף לחבבו ביתר שאת על יראתו הקודמת לחכמתו

לא רק בלמוד בנגלה שם רבינו עיינו אז, בימים הללו, אלא גם בחכמת הנסתר העומדת ברומו של עולם. בימי למודו בפרעשבורג בשיבת רבו הכתב סופר החלו איזה תלמידים לפרץ גדר ועסקו בחשאי בחכמות חיצוניות. בהודע הדבר התחילו לחקר ולדרש על זה, ונציגים מיחדים חזרו על האכסניות של הבחורים לראות ולהסתפל אם בתורת השם חתולתם או בילדי נכרים ישפיקו.

רבי יהודה גרינולד, שהיה אז בחור צעיר לימים, נמנה על בכירי התלמידים שהלכו לבקר באכסניות של הבחורים. באשר הגיעו להאכסניא של רבינו לראות מה פיבו, מצאו אותו יושב ומעין בעין גדול באיזה ספר, עד שלא הרגיש כי באו אנשים לחדרו. הם הלכו מאחוריו והנה ראו בן תמהו, כי בידו ספר הזהר, והוא מעין בו ופלגי מים יורדים מעינו. באשר באו בן הלכו, והוא לא ידע בבואם ובצאתם. רבי יהודא גרינולד נתרגש מאד מגדל יראתו וטהרתו, שגם בספר כזה שם בו עיינו, ופנה אפוא לרבו בבקשה שהוא רוצה ללמד בצותא עם רבינו. לשאלת רבו, מה זה ועל מה זה הנו משתוקק לכה, ספר את אשר עיינו ראו ולא זר. רבו הסכים על ידו, והוסיף לחבבו ביתר שאת על יראתו הקודמת לחכמתו.

צג) מצינו בהרבה ספרי מקבלים שמוהירים על למוד חכמה זו כל אדם חייב ללמוד אותה וביותר בדורנו זה אין מי שיעסק בו כראוי, שיהיה בידו להשיג כל כף כדי שיוכל לפרש כל דבר היטב, ואף לאלו שעוסקים בה הם מעט מזעיר, ואינן נמצאין כי אם אחד מעיר ושנים ממשפחה, וגם אלו יודעים ומבירים בעצמם שגם זה הדבר שיודעים ומבירים קצת הוא רק יודע שאינו יודע, ואל ימנע עצמו מללמוד כלל עם שום אדם בעולם מחמת האזהרות הנזכרים לעיל, באמרו, מה לי ולצרה זו להוסיף חטא על חטאי חנם. גם זה רעה רבה כי התורה נתנה ללמוד וללמד בכדי שכלם יודעים מקטנים עד גדולים דעת השם, וגם מצינו בהרבה ספרי מקבלים שמוהירים על למוד חכמה זו. כל אדם חייב ללמוד אותה.

(טקרת הקדש הקדמון עמוד קמו)